

Naši kraji in ljudje

Na dijaški koncert

Ljubljana, 8. maja.

Sobotni večer... Kam? O, prav nikakih izgovorov! Ob 20. bo v dvorani hotela Uniona dolgo in temeljito pripravljen koncert dijaškega pevskega zbora in orkestra državne klasične gimnazije pod vodstvom prof. Ivana Repovša. Na sporedu so lažje, melodiozne točke raznih svetovnih in domačih avtorjev, ki jih bo izvajal orkester, nakar bo sledil šopek jugoslovenskih narodnih pesmi, ki jih zapoje mladinški zbor s spremljevanjem orkestra. Na sporedu so dalje tudi avtorji: Josip Klemenčič, Stan-ko Premrl, Emil Adamič, Matej Hubad in drugi. Zagotavljamo čisto odkritosrčno, da

so ljudje rešili samo malo opreme iz spodnjega dela. Drugače pa je ostalo 21 dvože. Škode je mnogo več ko zavarovalnice, ki znaša le 50.000 Din. Riznar si je kupil mlin pred nekaj leti s prihranki svojega očeta, ki biva v Ameriki.

Lani so nas hladile pogoste nevihte in tudi toča nam je pomagala obrati gorice. Letos kaže, da ne bomo ostali brez te šibe božje. Nedavno popoldne je med kratkim nalivom že grmelo, po Radomerščaku, Miklošičevem zavijaču pa je razbijala toča tako, da je bilo vse belo njenih ledenih zrn. Škode v gorinah še ni napravila razen v novih nasadih, koder je poškodavala mlade trte. V ostalem smo daleč za drugimi leti. Zdjaj cveto črešnje. Popje jablan in hrusk je lepo napeto, pri slednjih se je že odprlo — povsod pa se obeta obilna sadna letina. Bog daj, da bi bila taka — saj smo je potrebni vsi, ki spimo nad polnimi sodi dobre vina in jih ne moremo prodati — izpiti pa jih sami ne smemo.

Malo denarja je povsod. To se pozna na letošnjih početkih našega stavbnega gibanja. Največ se popravljamo plotov — če spadajo tudi ti h stavbarstvu — in delamo reklamne napise. Na Glavnem trgu dobiva paviljon za tobakno trafiklo prijaznejše lice, v kratkem bomo njegovega manjšega, toda starejšega reklamnega brata preselili v drugo polovico trga. Zdjaj si urejemo tudi mlekarino, ki je dosihdob še nismo imeli — in s tem smo za pomlad pri kraju. Morda bomo gradili še kaj malega, morda tudi sresko načelstvo — pa bo za to treba, da se tudi Priekom zjasnijo vremena.

Prvo jurjevanje v novi garniziji

Novo mesto, 8. maja.

bo dijaški koncert izredno zanimiv in bo nudil prav gotovo tudi razvzajemno okusno mnogo plemenitega užitka. Posebno bo zopet zanimal nastop našega nadebudnega, mladega umetnika Uroša Prevoršaka, ki bo zaigral na gosli Pugnani - Kreislerjev »Previdij« in »Alegrito«. Na klavirju ga spremlja Marijan Lipovšek. Pevski zbor gimnazije bo pomnožen z nekaterimi gojenci in gojenkami učiteljstva.

Profesor Ivan Repovš (slika) je Hubadov učence in je šel na delo mladino z vsem mladostnim navdušenjem in tako tudi dosegel res lepe uspehe. Poznamo ga že z raznih javnih nastopov. Saj se še spominjate, kako je na novinarskem koncertu užgal njegov orkester in zbor. Pozdravljamo njegov zopetni javni nastop v neprimerno večjem obsegu! Vso vajemo vabimo, da se udeležijo koncerta in s tem tudi ona pokazuje dijaštvo, da zna ceniti trud in idealizem, glasbo ljubeče mladine. Vstopnice se dobe v predprodaji v Matični knjigarni na Kongresnem trgu do 18., zvečer pa eno uro pred koncertom pri blagajni v Unioni. Cene vstopnic so tako nizke, da si jo lahko nabavi vsakdo. Dobiček je namenjen nabavi muzikalnega materiala na gimnaziji in v podporo revnim učencem.

Dvorano moramo napolniti! Mladina to upravičeno zahteva od nas! Če je ne podpremo pri tako idealni manifestaciji, nam bo mladina pač lahko očitala, da nam je skrb za njo le prazno besedičenje. Vsi na koncert!

Iz prleške metropole

Ljutomer, 28. aprila.

Res je, kar pravijo vsakdanji čitatelji »Jutra«, da je že nekaj časa le malo novic iz Ljutomera, kakor da bi pri nas ne bilo dnevnih kronik, pretepov, malih tatvin, porok in drugih nezgod. Take in podobne stvari se dogajajo tudi pri nas, toda nikogar ni bilo, da bi jih zapisal, ker smo bili zaposleni z ljudskim štetjem.

Poleg štetja smo imeli ali bomo imeli še drugo zabavo. Taok je nastopil v katoliškem domu Podmladek Rdečega križa na meščanski šoli z lepo uspešnimi pevskimi točkami, deklaracijami in rajalnim plesom ter privabil k nasledujoči tomboli občinstva, da se ga je kar trilo. Za to nedeljo se nam obeta javni nastop gojencev Glasbene šole, torej dan najmlajših muzikov in pevcev, dne 14. t. m., na Vnebohod, pa bo Sokolsko društvo razdelilo lepe in privlačne dobitke svoje sloveče tombole, tokrat ne na Glavnem trgu, ampak na svojem telovadbišču za Sokolskim domom.

Tudi brez nezgod nismo. Tako je nedavno večer rdeča zarja na vzhodu oznanjevala, da gori. Ker je bilo videti, da je požar nektje daleč, so naši gasilci ostali doma, danes pa smo zvedeli, da je gorelo v bližnji Pristavi. Ogenj je ugnil notranjščino Riznarjevega, nekdanj Tibantovega mlina ob ščavnici. Lastnik pravi, da je bil mlin, ki je bil precej dobro opremljen, zvečer zaprt, pozneje pa so bile ene duri odprte. Ogenj je torej podtaknila najbrže zlobna roka kaknega požigalca. Goreti je začelo v gornjem podstrešnem delu stavbe, tako da

Pomladno kolo v Metliki

Stari Slovani so pomladi vedno slavili praznik Vesne. Rajali so in plesali svoj narodni ples, kolo. Ostanek tega staroslovenskega običaja bo verjetno tudi prvi narodni običaj v Metliki, kolo, ki se pleše že od pamtliveka na velikonočni ponedeljek in belo nedeljo.

Tam na »Spitalski dragi« je zasajeno dreveje v krogu, ki ga Metličani imenujejo »Pungerte«. Ta »Pungerte« sedaj pomladi oživi, ker ga obiskuje mala deca, da se v prosti naravi naigra in naskače do mile voja. Na velikonočni ponedeljek je pa ta prostor skoraj premajhen, ker pohiti tja vse metliško prebivalstvo od najmlajšega do najstarejšega. Cim odkorakajo iz mesta naši vztrajni godbeniki, se pričneta tekanje mladine, da bi kdo ne zamudil radostnega kola.

Ko se zbera vsi metliški mladeniči in dekleta, zaigra mestna godba prvi koncertni komad, med tem jo pa mladeniči mahnejo k okrog stoječim mladenkam, pardon, gospodičnam. Kar za roko, pa hajd v krog! Da se vidi, da se zna, kdor katero rad ima! Vse sami radostni in veseli parčki: Med prvimi je Vlado in Božena, Franci in Jožica, pa zopet Daro in Marica, in tako naprej, kdo bi jih vse naštel! Vsako leto je krog večji, da bo ravnega prostora kmalu zmanjkalo. Ko napravijo krog, začne igrati »robčice«. Pri tej igri teka mladenič za mladenko, odnosno mladenka za mladeničem in hitita, da bi drug drugega dosegla

ter naklestila z zavozlanim robčkom. Tekanje je sicer malo nerodno, ker je dreveje vmes in če se kdo preveč zažene, ko preganja mlado, brhko srnico, se mu lahko pripeti, da se zruši v splošno veselje in smeh številnih gledalcev.

Preganjane traja tako dolgo, dokler se vsi ne zvrstijo. Med tem pa godba koncertira naprej. Ko so vsi zvršeni pri »robčicah«, povede Marica kolo gor na strmino, kjer začno zavirati in odvirati. Pri tem se tako postavijo, da so same mladenke v notrini kroga, a mladeniči na koncu. Pri odviranju kola morajo krajni mladeniči hitro teči po strmini, pa marsikdo odleti in se zakotali po strmini navzdol. Ker se roke pri plesanju spote in potem lahko izmuznejo, se krajni mladeniči drže za zvite in zvezane robce. Pri zaviranju in odviranju kola jojo:

Igraj kolo, ne postavaj!
Nisam došal kola igrat,
neg sam došal dvojk zbirat.
Ni divjaka nakičena,
nit veselice pozlačeno.
Komu morem ljuba biti?
Črnm malem Vogrančičku.
Ko bi mela črne oči,
veljala bi kralj« gospona
i njegove svetle sable.
Lepe moje črne oči
koga bodo pogledvale?
Črna malga Vogrančička!
Lepa moja sladka vusta
koga bodo kuševala?
Črna malga Vogrančička.

ka, da so se podale v lepem majskem jutru nekoliko na izprehod po Jesenicah.

Kakor bi se domeniše, jih je pet poskalo iz voza, ena izmed njih pa je v zaboji naprej vršila dežurno službo. Izprehod željna petorica se je razkropila na vse ve trove. Ena izmed njih se je nenkrat pojasa vila na dimniku Tomarjeve gostilne, da si ogleda teren. Začel se je lov za živalico, toda opica je skakala preko streh in svojim preganjalcem srečno ušla. Dve opici sta krenili na izprehod v park Hrenovico; tudi ti dve sta srečno ušli preganjalcem.

Dve živalici pa sta se po izprehodu sami vrnili k brzovlaku, toda ne v paketni voz, ampak v spalni, oziroma pod spalni voz in v tem položaju srečno dospeli v Podbrdo v Italiji. Tam so ju tik pred odhodom brzovlaka opazili železničarji in to takoj javili telefonsko na Jesenice s pripombo, da ju bodo, če srečno dospeta v Gorico ali Trst, prijeli kot ubežnici in izročili nazaj našim oblastvom.

Strela usmrtila gospodarja in njegova konja

Sv. Martin na Muri, 8. maja.

V sredo 6. t. m. okrog pol 9. ure do pol dne se je zgodila v tukajšnji okolici strašna nesreča. Posestnik Karel Nagy je v tistem času branal polje. V brano je imel urežena dva konja. Nastala je velika nevihta, ki jo je spremljalo močno grmenje. Komaj je nesrečni kmet prvič obrnil brano in prišel do polovice njive, je udarila strela v brano in jo raznesla, nakar je preskočila v Naevia in njegova konja in vse tri usmrtila. Kakor se sodi, je udarila strela z desne strani, ker so kmet in oba njegova konja padli na levo stran.

Pokojnik, ki je bil star komaj 40 let, je zapustil ženo in štiri nedorastle otroke. Pokopali so ga 7. t. m. ob veliki udeležbi občanov na tukajšnjem pokopališču.

Obup družinskega očeta

Škofja Loka, 7. maja.

Poročali smo te dni o samomorilnem požisku v občinskih temnici, a že imamo nov tak primer, ki prikazuje trpljenje in revščino v vrstah delavstva.

Loški stavbenik G. Ogrin je imel v službi zidarkega delavca Jakoba P., družinskega očeta s štirimi otroci in ženo, ki so prebivali v svoji hiši v Domžalah. Dokler je bilo v družini zdravje, so se domači kljub skromnim prejemkom še nekako v redu preživljali. Hudo pomanjkanje pa je zadelo vse, ko je morala žena zaradi bolezni v bolnico. Mož je ostal sam in ko si

Občinstvo se smeje in zabava kot pri nepozabnem filmu »Lazni feldmaršak«

VLASTA BURIAN

NEPOZABNI LAZNI FELDMARŠAK

ANY KONDRÁ
VŠTATNI VELOVOJAKI

ON IN NJEGOVA SESTRA

Poleg tega najnovejši Paramontov zvočni tednik!

Predstave ob 4., 7. in 9. uri!

Predprodaja vstopnic od 10. dop. dalje.

Elitni kino Matica
Telefon 2124.

iz denarnih težkoč ni znal več pomagati, je zato sklenil storiti trpljenju konec.

V torek pod noč je stopil nesrečnik v škofjelosko lekarno in si kupil četrt litra lizola, češ, da ima tako naročilo. G. Burdych je delavcu brez oklevanja izročil zahtevaro, saj ni mogel slutiti, kaj je mož nameraval storiti s strupom. Z jedko tekočino je odšel nesrečnik za Ogrinovo hišo in je tam izpraznil steklenico lizola do dna. Pijača je pričela učinkovati in bližnji stanovniki so našli obupanega družinskega očeta ležečega na tleh in zvijajočega se v hudih žledčnih krčih.

Škofjeloski zdravnik dr. Hubad je nudil delavcu prvo pomoč, potem pa je bil odrejen takojšen prevoz nesrečnika v ljubljansko bolnico, kjer so mu rešili življenje.

V borbi za vsakdanji kruh

Krško, 8. maja.

Mnogo je na svetu v nebo vpijoče revščine in mnogo siromakov omaga ali obupa spričo krute borbe za vsakdanji kruh. Nekaj nenavadnega pa je, da se najdejo nedoletni otroci, ki beži z roci v oči kot odločni možje. Kot takega se je pokazal komaj 14-letni Tinček iz Celja, ki je najstarejši od sedmoročne otrok tovarniškega delavca s slabim zaslužkom. To je oni Tinček, o katerem je nekoč poročalo »Jutro«, da je bil zaradi prodaje cvetic v Celju prijeto od moža postave, pa se je izkazalo da je Tinček tako prodajo vršil že 4 leta in skozi vso to dolgo dobo preživljal številno družino. Res hčudovanja vredno dečko je bil in je ostal.

Komaj 14 let ima, pa že mora po svetu za zaslužkom. Tako je povsod, kjer bide beda na vrata. Za Tinčka se je našlo mesto točajka v Zagrebu. Njegovemu stricu se je namreč posrečilo dobiti nazaj omenjeno službo v kavarni Medulici, kamor se je deček pred nekaj dnevi napotil.

Mnogo skrbi je delal dečku denar, kajti njegovo skupno premoženje je znašalo 7 dinarjev, ki naj bi bili za vlak in za hrano. Uvidel je, da je to vse premalo za tako dolgo pot, zato je pogumno stopil pred spavarje v Celju in jih naprosil za cenen prevoz. K sreči je našel na dobra srca, ki so se usmili dečka. Dečkova beda in odločnost sta tako prevzeli gospodarja slednja g. Antona Robnika iz Radmirja, da je vzela dečka s seboj na splov. Še več! Z vsi skrbjo se je zavzel zanj in mu nudil vso oskrbo do Zagreba. S to človekoljubno gesto je g. Robnik pokazal, da so še dobri ljudje na svetu.

Potrebe konjiške občine

Konjice v maju.

Občinska uprava je imela nedavno svojo drugo sejo, ki je bila deloma svečanega značaja. G. sreski načelnik Trstenjak je izročil županu Radu Jerebu, svetovalcu dr. Ivu Rudolfu in odborniku Ignaciju Kuku odločeno s toplimi čestitkami. Nato je g. sreski načelnik govoril obširno o gospodarskem stanju občine in navedel nekatera sredstva občine za omiljenje krize. Treba je, da se naše kmetijstvo, obrtništvo, posebej še gostinstva obrt in industrija preorientira v smeri, da se dvigne konzumna moč kmeta in da se posveti pozornost tujskemu prometu. Dotaknil se je nalog občine, ki bi se naj po možnosti in pri obstoječem sistemu varčevanja v doglednem času moge izvesti. Postaviti bi bilo treba zdravstveni dom s šolsko polikliniko, katero mora vsaka občina na sedežu sreza itak imeti. Zboljšati je treba občinske ceste in jih spraviti v uporabno stanje za promet. Za Konjice je nujno potrebna meščanska šola, saj se morajo otroci voziti v Slov. Bistrico ali celo v Maribor in Celje v šolo, pri čemer trpijo fizično in moralno. Napravi naj občina stavbeni načrt, da se bo vedelo, kaj obstojajo v občini stavbišča in se bo nato pritisnilo na lastnike, da stavišča prodajo. Tako bo mogoče rešiti stanovanjsko vprašanje v trgu, obenem pa bo tudi industrijski prostor na razpolago. Urediti se morajo ulice, ki jih bo treba tlakovati. Velikega gospodarskega pomena je normalizacija konjiške železnice in izvedba proge do Dolitca. Za lesno trgovino je nujno potrebno, da se poštni telefoni v Konjicah, Ločah in Zrečah spoji s telefonom na železniških postajah. Vse te zadeve morajo postati predmet ljudske volje in se bodo dale s časom izvesti.

Zupan Jereb se je g. sreskemu načelniku zahvalil za koristna izvajanja. Odbornik dr. Mejak je predlagal, da občina stopi takoj h konkretiziranju nekaterih stvari, s katerimi ne bo imela nikakih izdatkov ali vsaj le malenkostne, obenem pa bo pomagala v vladajoči krizi kmetom kakor tržanom. Tako naj se čim prej uvede tržni dan ob sredah in sobotah. Odbornik Petek je predlagal uvedbo mesečnega svinjskega sejma. Vse te zadeve bodo tvorile predmet posebnega obravnavanja prihodnjih občinskih sej.

Dr. Mejak je z g. Hrastnikom pregledal občinske račune in račune ubožnega zaklada ter našel vse v najlepšem redu, pri čemer velja povdarii veliko vestnost in pridnost občinskega tajnika Jurec, ki pa je zlasti v zadnjem času že prezaposlen in mu bo

treba dati pomočnika. Glede garancije in reorganizacije sreske hranilnice v Konjicah je napravil občinski odbor tridelni sklep. Sreska hranilnica naj postane ali podružnica banovinske hranilnice ali pa naj prevzame zanjno jamstvo samo trg ali pa trg skupno z drugimi občinami v srezu. Pripravlja se nov zakon o hranilnicah ter naj banska uprava po njem izbere iz tridelnega sklepa onega, ki bo zakonu najbolj prikladen.

V podrobnostih so bili storjeni razni sklepi povsem lokalnega značaja in so bili vsi sprejeti soglasno.

Logaško pismo

Logatec, 5. maja.

Po dolgi neprijazni zimi, ko smo že težko pričakovali, da zgine ta sneg in mraz, je dihnila pomlad tudi v naše gozdove in na naša polja. Le na zahodu, na vrhovih Hrušice se še belijo izmed hojčeva snežene jase.

K nam prihaja pomlad nekoliko pozneje kakor drugod, to pa zaradi precej visoke lege kraja. Logatec je namreč približno 480 m nad morjem. Razen visoke lege je raj odprt proti severu, proti jugu pa zaprt z gorovjem, ki ovira dostop toplih južnih sap. Letos pa se je pomlad še posebno zakasnila. Seveda preneha pri nas tudi poletni čas prej kakor drugod in je prva belna običajna že v zadnjih dneh septembra. Poletni čas traja torej samo nekoliko pet mesecev. Imamo pa v Logatcu solnce in zrak. Zrak kakor balzam, rečem. Ko prideš v Logatec, moraš nehoti globokeje dihati, da ujameš čim več te zastojne dragocenosti v pljuča. To je čist višinski zrak, prepojen z ozonom in ultravijoletnimi žarki. Dobrodelni vpliv skemu zdravju.

Logatec je odet te dni v praznično obleko. V četrtek je bila birna v Dolnjem Logatcu. Visokemu cerkvenemu dostojanstveniku, ki je prvič oficijelno posetil naš kraj, so pripravili svečan, dostojen sprejem. Danes pa je bila birna v Gornjem Logatcu, v soboto bo v Hotederšici, v nedeljo pa v Planini.

Prepotrebna električna razsvetljava na logaški postaji je postala vendar enkrat stvar. Dočim obratuje elektrarna že skoraj osem let in žare električne žarnice skoraj v vsaki bajti, so si preganjali na postaji čim več starih modrih petrolejkam. Na peronski strani bodo postavljene štiri močne obločnice. Nadalje bo instalirana električna napeljava v vse postajne uradne prostore, kakor tudi v uravna stanovanja železniških uradnikov. Sedajni kandelabri s petrolejkami, ki stoje med tiri in so prava past za potujoče občinstvo, da si razbije glavo ob njih, bodo hvalabogou odstranjeni. Z instalacijskimi deli so že pričeli in bodo trajala dalje časa.

K olespanju postajne okolice je mnogo doprinesla tudi naprava novega plotu pri vrtovih. Tako se vidi že na prvi pogled, da vlada na postaji red in čistota. Zares, železniški upravi vse priznanje! Samo nekaj še — tisti spomin tam zraven, zavoljo končne olepsave, ako se da kaj ukreniti, zakaj Logatčani mnogo dajo na čedno lice svojeva kraja...

Prireditev te nedelje ni bilo. V sokolskem domu so predvajali film Grof Monte Christo, katerega drugi del sledi prihodnjo soboto in nedeljo.

Ljudje, ki trpe na otežkočeni telesni potrebi in ki jih radi tega mučijo kravno prenapolnjenje trebuha, pritisk krvi v možgane, glavobol, močno utripanje srca, dalje, ki trpe na boleznih dančne sluznice, fišurah hemoroidalnem zatoktu, fistulah jemljejo za iztrebljenje črevesa zjutraj in zvečer po četrtinko »Franz Josefov« grenčice. Vodilni zdravniki kirurških zavodov izjavljajo, da se poslužujejo »Franz Josefov« grenčice po operacijah z najboljšim uspehom. »Franz Josefov« grenčica se dobi v vseh lekarnah, drogerijah in specerijskih trgovinah.

Lepe moje bele roke koga bodo objemale? Črna malga Vogrančička. Lepe moje bele noge za kom bodo pohajale? Za črnm malim Vogrančičkom.

V gradu so visoka vrata, na njih sedi črna Kata. Na vrtu je troje zelje, troje zelje i korenje. Vsi s poličkom pred sodičkom, z belim hlebom, žoltim sirom. Mlinarica žleb zapira, naj zapira i odpira. Bog ti plati, star na konju!

Odprite naša vrata čez tri rdeča zlatca. Sive konje vodimo, rdeča zlatca nosimo, okol sebe srebren pas, v vsakem žepu sto dukat.

Ko začno peti zaključek, zadnja dva privedigneta roke (zadnji levo, predzadnji desno) z raztegnjenim robcem, a celo kolo zdrkne po strmini navzdol skozi tako napravljena »vratca«. Tako je kolo končano, a sedaj zopet prično igre s petjem. Najprej igrajo »most«. Polovica parčkov se postavi drug za drugim nasprotni drugi polovici in začne peti:

Al je kaj trden ta vaš most? Preroža, roža, prungar je naš! Druga polovica pa odgovarja pojoč: Trši je kot kamen kost!

Preroža, roža, prungar je naš! Nato nadaljuje prva vprašanje: Iz česa ste ga delali. Druga odgovarja: Iz zlata, srebra delali. Tako se vrstijo vprašanja in odgovori.

a: Komu ste zlato pokrčali?
b: Gospodu Šturmu pokrčali.
a: Mi smo njegova gospoda!
b: Mi smo njegovi kmetiči!
a: Vi ste srebrija gospoda.
b: (Vi ste usivi kmetiči).
a: Cete nas pustit trikrat skoz, da si zofrana ne zmočimo?
b: Žihar, žihar preskočite, da si zofrana ne zmočite.

Pri poslednjem odgovoru vzdigne druga polovica roke kvšku, a prva polovica gre skoz. Sedaj ostane prva polovica na mestu druge, a druga polovica sedaj vprašuje, prva pa odgovarja. Pri vsakem vprašanju in odgovoru pristavljajo:

»Preroža, roža, prungar je naš!«

Ko je igra »most« končana prično drugo igro »srešec«, ko stoje v vrsti kakor rešeta drug za drugim, a en par snubi idoč okoli vrste in pojoč kakor da so prišli snubi snubi:

»Mi zbiramo deklče, mi zbiramo fantiče, vsake žuberske družine.«

Vrsta odgovarja: »Ja jo nédam možu, ja ga ne dam ženi vsake žuberske družine.«

Snubec: Če jo (ga) ne daš sama, vzamem ti jo (ga) sama.

Vrsta: Pojdi, pojdi moja hči, skoraj nazaj pridil! Suha hruska zacvete, onda nazaj pridil!

Snubci: Zbogom, zbogom vsem vernim slugom, ki ste nam dali, da pojde z nami!

Pri tem snubci vzamejo za roko prvo dekle in mladeniča ter tekajo okrog vrste pojoč:

»Ta hinder, hinder, žumber, vsake žuberske družine!«

To pesem ponavljajo za vsak par posebej, dokler niso vsi izprošeni. S to igro je staro kolo zaključeno.

Novi časi so nam prinesli še hrvatsko in srbsko narodno kolo, ki tvori zaključek naše lepe narodne igre.

Proti mraku se mladina veselo vrača iz »Pungerte« z godbo na čelu, a mladeniči nosijo do trga »turm«. Narodni običaj posebno povičaje naši mestni godbeniki, ki ne zahtevajo nikakega plačila rajajočo mladine.

V. Tončić.

Lepite na pisma znamke protituberkulozne lige!